

[Hendriksen.]
mer at bedømme den „anerkendte Dygtighed“, som Direktør Hassing Jørgensen har lagt for Dagen.

Finansministeren (N. Neergaard):
I Anledning af det af det ærede Medlem Hr. Axel Dam stillede Spørgsmaal kan jeg sige, at for det Udvalg, der behandlede Loven om Landmandsbankens Rekonstruktion den Gang, blev intet fortiet, der kunde have Betydning for Sagens Afgørelse. Det er en Selvfølge, at man, da disse Beslutninger blev truffet, ikke kunde handle ud fra andre Forudsætninger end dem, der forelaa, nemlig daværende Bankinspektør Greens Opgørelse. Ud fra denne Forudsætning handlede alle, baade Staten og de øvrige, der deltog i Tegningen af Præferenceaktier. Der er ikke blevet taget noget som helst Forbehold fra nogen Side blandt Præferenceaktietegnerne, der kunde begrunde et Erstatningskrav eller lignende, saafremt det senere skulde vise sig, at Underskuddet oversteg de 144 Mill. Kr. Denne Ansættelse beroede paa et Skøn; det vidste alle, og det var alle klart, som deltog i disse Afgørelser.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Stauning har Ordet for en kort Bemærkning.

Stauning: Jeg tillader mig at minde om, at jeg sidst, da jeg havde Ordet, spurgte Handelsministeren eller Finansministeren — hvem der havde Lyst til at svare —, om det er Meningen, at det Statslaan, om hvilket man nu har forhandlet, skal optages efter andre Linier end efter dem, Finansministeren i Oktober sidste Aar erklærede vilde blive fulgt, naar Statslaan kom paa Dagsordenen. Jeg savner Svar, og jeg spørger, indtil jeg faar Svar.

Til den højtærede Handelsminister vil jeg gerne sige, at den Fremstilling, han nu gav af, hvad der var sket med Hensyn til Forhandlingerne med Bankraadet for Landmandsbanken, var en fuldkommen Bekræftelse af, at der ingen Forhandlinger var ført. Bankraadet har faaet oversendt Tomandsudvalgets Beretning, og Tomandsud-

valget har konfereret med dem om denne Beretning paa et eller andet Tidspunkt. Men om det Forslag, der nu foreligger, og den Ordning, man nu planlægger for Landmandsbankens Fremtid, er der ikke forhandlet med Landmandsbankens Direktion og Bankraad.

Der havde — sagde Ministeren — den 23. Januar været ført en Konference i Handelsministeriet med Bankraadet. Det vil sige, at da Sagen havde været offentligt omtalt en Maanedes Tid, fandt man Anledning til at læse op for de Herrer et eller andet, hvormed de saa kunde forlade Ministeriet. Men i alt Fald det Forslag, som Rigsdagen nu behandler, hele den Ordning, som Ministeriet nu har stillet sig paa, kunde fornøftigvis ikke meddeles den 23. Januar. Thi den blev først Ministeren bevidst saadan noget som 10. Februar. Altsaa, en Forhandling om den Ordning, som man nu søger at gennemføre for Landmandsbanken, er ikke ført med Direktion og Bankraad.

Maa jeg med Hensyn til Forslag I og Ministerens stadige Frygt for, at det skal betyde en Statsbank, sige, at det er jo urigtigt, hvis man ser paa Forslaget, som det foreligger. Det siger udtrykkelig, at inden 1932 skal man have afgjort, paa hvilken Maade Aktiekapitalen derefter skal placeres. Og hvis man ikke er tilfreds med den Formulering, Forslaget har, som det nu foreligger, kan man jo for mig gerne forhandle med Rigsdagen om de Paragraffer i Lovforslaget, der bestemmer, paa hvilken Maade Fordelingen af Aktiekapitalen skal finde Sted. Saa maa vi se, om vi kan enes derom. Det er urigtigt, naar Ministeren vil paastaa, at det for evig Tid eller langt ud i Fremtiden skyder Spørgsmaalet om Aktiekapitalen ud. Det gør det ikke, selv ikke efter den Form, hvori Forslag I nu foreligger.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Axel Dam har Ordet for en kort Bemærkning.

Axel Dam: Med det Svar, den højtærede Minister har givet mig, skal jeg foreløbig slaa mig til Ro. Vi har faaet at vide, at det Udvalg, der havde med Sagen at gøre, fik alle de Oplysninger,